

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **Singulární společnost Brumov, z.s.**
sídlem Družba 1204, Brumov-Bylnice
zastoupen JUDr. Radkem Kellerem, advokátem
sídlem Jaselská 23, Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, Praha

za účasti: **Lesy České republiky s.p.**
sídlem Přemyslova 1106/19, Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. 30323/2018-MZE-16231 ze dne 18.6.2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného č.j. 30323/2018-MZE-16231 ze dne 18.6.2018, kterým zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje č.j. KUZL 281/2018, sp.zn. KUSP 281/2018 ŽPZE-AO, ze dne 26.3.2018. Tímto rozhodnutím krajský úřad rozhodl o žádosti žalobce ve věci určení právního vztahu podle § 142 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), tak, že honební pozemek p.č. 2883/3, v k.ú. Brumov je na základě rozhodnutí Okresního úřadu ve Zlíně, referátu zemědělství, č.j. 720/64/93-Ho ze dne 9.3.1993 součástí honitby ev. č. Sidonie – Cigán, uznané pro osobu zúčastněnou na řízení jako držitele.
2. Žalobce se současně domáhá vyslovení nicotnosti rozhodnutí bývalého referátu zemědělství Okresního úřadu ve Zlíně o uznání vlastní honitby Lesů ČR Sidonie – Cigán, č.j. zem 720/64/93-Ho ze dne 9.3.1993 a rozhodnutí Městského úřadu Valašské Klobouky, odboru životního prostředí, č.j. ŽP-12332/02 ze dne 10.2.2003.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

3. Žalobce předně namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nepřesvědčivé, nedostatečné a nekonkrétní vypořádání odvolacích námitek žalobce a jím předložených podkladů.
4. Dále žalobce namítá, že správní orgány v řízení porušily k újmě žalobce základní zásady činnosti správních orgánů, zejména zásady legality, rovnosti stran, materiální pravdy, volného hodnocení důkazů a zásadu, aby věc byla vyřízena bez zbytečných průtahů, nákladů a zatěžování stran, jakož i zásadu veřejné správy jako služby veřejnosti.
5. Žalobce také brojí proti obsahu rozhodnutí bývalého referátu zemědělství Okresního úřadu ve Zlíně o uznání vlastní honitby Sidonie – Cigán, č.j. zem 720/64/93-Ho ze dne 9.3.1993, neboť v něm chybí uvedení jednotlivých pozemků začleněných do honitby, což je v rozporu s vyhláškou č. 20/1988 Sb., kterou se provádí zákon o myslivosti. Nejsou v něm v souladu výměry předmětných pozemků, žalobce nebyl účastníkem řízení a rozhodnutí mu nebylo doručeno. Současně žalobce ve vztahu k rozhodnutí ze dne 9.3.1993 namítá, že dopis ze dne 2.12.1992 nelze považovat za dohodu ve smyslu § 6 zákona č. 23/1962 Sb., o myslivosti (dále jen „starý zákon o myslivosti“). Ve správním spisu tak podle žalobce chybí dokument, který by zákonem požadovanou dohodou byl, protože dle názoru žalobce chyběl podklad pro vydání rozhodnutí ze dne 9.3.1993. Podle žalobce nebyla také honitba uvedena do souladu s požadavky zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále jen „zákon o myslivosti“), což je důvodem jejího zániku ze zákona.
6. Žalobce tak navrhuje zrušit napadené rozhodnutí žalovaného, prvostupňové rozhodnutí i rozhodnutí ze dne 9.3.1993. Žalobce současně požaduje vyslovení nicotnosti rozhodnutí ze dne 9.3.1993 a rozhodnutí Městského úřadu Valašské Klobouky, odboru životního prostředí, č.j. ŽP-12332/02 ze dne 10.2.2003. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

7. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje, aby ji soud jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejšími soudem.

IV. Posouzení věci

8. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s.ř.s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
9. Zdejší soud tak napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; rozhodoval bez jednání za splnění podmínek podle § 51 s.ř.s.
10. Zdejší soud o žalobě rozhodoval přednostně v souladu s § 56 odst. 1 s.ř.s.; byť žalobce ani žalovaný přednostní rozhodnutí věci nepožadovali, dospěl soud k závěru, že skutečnost, že o věci již jednou rozhodoval a rozsudkem ze dne 21.7.2016, sp.zn. 62 A 68/2014, ji vrátil žalovanému k dalšímu řízení, je v daném případě dostatečně závažným důvodem pro přednostní projednání a rozhodnutí věci. Současně stav vyřizování věcí podle pořadí, v jakém do soudního oddělení 62 a 67 zdejšího soudu došly, přednostní projednání a rozhodnutí v této věci bez újmy účastníkům řízení v jiných věcech podle zdejšího soudu umožnil.
11. Nejprve se zdejší soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť pouze přezkoumatelné rozhodnutí je způsobilé být předmětem hodnocení z hlediska tvrzených nezákonností a vad řízení.
12. Žalobce namítá, že se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nevypořádal s námitkami, kterými žalobce brojil proti vadám rozhodnutí ze dne 9.3.1993, a s podnětem žalobce na zahájení přezkumného řízení ve vztahu k rozhodnutí ze dne 9.3.1993. Taktéž se žalovaný dle názoru žalobce nevypořádal s jeho námitkami ohledně neexistence dohod s vlastníky předmětného pozemku a s předloženou výpovědí dohody o přičlenění ze dne 9.4.2006.
13. Podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
14. V posuzované věci zdejší soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. Žalovaný v něm srozumitelně uvádí důvody, které jej k zamítnutí odvolání vedly. Napadené rozhodnutí vskutku neobsahuje explicitní vypořádání každé jednotlivé odvolací námitky žalobce, nicméně tyto námitky vypořádává komplexně. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je tak zcela zřejmé, z jakých důvodů žalovaný neshledal námitky proti rozhodnutí ze dne 9.3.1993 důvodnými – podle žalovaného totiž i přes vady tohoto

rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení není s ohledem na uplynutí lhůt pro jeho přezkoumání v rámci řádných i mimořádných opravných prostředků možné toto rozhodnutí změnit či zrušit (str. 3, 4, 5 napadeného rozhodnutí). K námitkám ohledně dohod s vlastníky předmětných pozemků žalovaný uvedl, že starý a ani aktuálně účinný zákon o myslivosti uzavření takové dohody pro uznání honitby nevyžaduje; z toho důvodu je v posuzované věci irelevantní i žalobcem předložená výpověď dohody o přičlenění.

15. Pokud žalobce paušálně namítá nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí, pak toto rozhodnutí tvoří s rozhodnutím druhostupňovým jeden celek a nedostatky prvostupňového rozhodnutí co do jeho přezkoumatelnosti byly zhojeny odůvodněním napadeného rozhodnutí, které logicky a komplexně námitky žalobce vypořádává (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Afs 225/2017-37 ze dne 12.4.2018). Zdejší soud tak tuto žalobní námitku neshledal důvodnou.
16. Žalobce dále obecně a velmi stroze namítá porušení základních zásad činnosti správních orgánů. Takto obecně formulovanou námitkou se však soud může zabývat také jen v obecné rovině. Soudní řízení správní je totiž ovládáno dispoziční zásadou. Je tedy na žalobci, aby v podané žalobě nastavil referenční rámec přezkumu správního rozhodnutí, jímž je soud vázán (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20.12.2005, č.j. 2 Azs 92/2005 – 58). Míra precizace žalobních bodů do značné míry předurčuje, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu správní soud přistoupí a posoudí ho. Není namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010, č.j. 4 As 3/2008 – 78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS).
17. S ohledem na uvedené východisko tak zdejší soud konstatuje, že obecně neshledal postup žalovaného v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů. Žalovaný postupoval v souladu s právním řádem, dostatečně zjistil skutkový stav, z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, z jakých důkazů při rozhodování vycházel a jak je hodnotil. Ve vztahu k zásadě procesní ekonomie zdejší soud musí dát žalobci za pravdu v tom, že průběh správního řízení – zejména pak nečinnost Městského úřadu Valašské Klobouky – jistě nebyl s touto zásadou zcela v souladu; tato skutečnost nicméně sama o sobě nemůže mít za následek nezákonnost napadeného nebo jemu předcházejícího rozhodnutí. Soud tak neshledal ani tuto námitku důvodnou.
18. Žalobce dále nesouhlasí se závěry žalovaného ve vztahu k rozhodnutí Okresního úřadu ve Zlíně ze dne 9.3.1993 a rozhodnutí Městského úřadu Valašské Klobouky ze dne 10.2.2003.
19. Z rozhodnutí Okresního úřadu ve Zlíně, referátu zemědělství, ze dne 9.3.1993, č.j. zem 720/64/93-Ho, se podává, že se za honitbu uznávají honební pozemky dle předložených dokladů o vlastnictví a popisu hranice honitby. Součástí tohoto rozhodnutí je mapa se zákresem honitby v měřítku 1:25000, kde je hranice honitby vyznačena červenou čarou. Toto rozhodnutí vycházelo z návrhu na uznání vlastní honitby, které je rovněž součástí správního spisu, kde je mj. slovně popsána hranice honitby následovně: v úseku Vlára-Kosák tvoří hranici honitby státní hranice vznikající České republiky, v oblasti Cigán je hranice vedena po hranici lesa, který je v majetku osoby zúčastněné na řízení, takto je vedena hranice i dále, k vyrovnání dochází v úseku Nesázalovec, Okruhle, Lések a Žleb pod Petrovicí, odtud je hranice honitby tvořena železniční tratí Brno–Trenč. Teplá. Z části

C (smluvně vyměněné honební pozemky) návrhu na uznání honitby vyplývá, že součástí honitby tvoří i pozemky vlastníka „Singular Brumov“, konkrétně lesní půda o celkové výměře 165,28 ha. Součástí návrhu o uznání honitby jsou rovněž pomocné výpočty, přičemž výměra u pozemků uvedených ve sloupci, který se týká žalobce, se shoduje s výměrou uvedenou v návrhu na uznání honitby jakožto smluvně vyměněných honebních pozemků tvořící součást honitby v části C (tedy 165,28 ha).

20. Namítá-li žalobce, že mu citované rozhodnutí nebylo správním orgánem doručeno, tak ze správního spisu opak neplyne. S doručením, resp. oznámením správního rozhodnutí, se však pojí významné právní následky, především nabytí právní moci rozhodnutí.
21. Podle § 52 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále jen „starý správní řád“), je v právní moci rozhodnutí, proti kterému se nelze odvolat (podat rozklad).
22. Podle § 54 odst. 2 starého správního řádu je třeba odvolání podat ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, nestanoví-li jinou lhůtu zvláštní právní předpis.
23. Návrh na obnovu řízení se podle § 63 odst. 3 starého správního řádu podává u správního orgánu uvedeného v odstavci 1 ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy se účastník dozvěděl o důvodech obnovy, nejdéle však do tří let od právní moci rozhodnutí; ve stejné lhůtě může správní orgán obnovu řízení nařídit. Zmeškání lhůty nelze prominout.
24. V rámci přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení (přezkumného řízení) nemůže podle § 68 odst. 1 starého správního řádu správní orgán mimo odvolací řízení rozhodnutí zrušit nebo změnit po uplynutí tří let od právní moci napadeného rozhodnutí.
25. Účelem oznámení správního rozhodnutí je umožnit osobě, o jejíž právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech má být v řízení jednáno nebo jejíž práva, právem chráněné zájmy nebo povinnosti mohou být rozhodnutím přímo dotčeny, seznámit se s jeho obsahem. V posuzované věci rozhodnutí ze dne 9.3.1993 nebylo žalobci řádně oznámeno. Z následného postupu žalobce je však zřejmé, že se s rozhodnutím fakticky seznámil, a to nejpozději dne 1.11.1993, kdy uzavřel s osobou zúčastněnou na řízení dohodu o výši úhrady za přenechání práva využití pozemků k výkonu myslivosti. Žalobce nicméně ani poté nepodal proti rozhodnutí ze dne 9.3.1993 žádný opravný prostředek; naopak dlouhodobě tento stav akceptoval a na základě dohody ze dne 1.11.1993 pobíral náhradu za užívání předmětného pozemku k výkonu práva myslivosti až do doby výpovědi dohody o přičlenění ze dne 9.4.2006. Rozhodnutí ze dne 9.3.1993 tak nabylo právní moci nejpozději uplynutím lhůty pro podání odvolání podle § 54 odst. 2 starého správního řádu od okamžiku, kdy se žalobce musel s obsahem předmětného rozhodnutí seznámit (tj. ode dne 1.11.1993). S ohledem na uvedený závěr zdejšího soudu, s nímž koresponduje i názor žalovaného, pak není namístě zabývat se ostatními námitkami žalobce proti tomuto rozhodnutí (konkrétně tvrzenou absencí identifikace jednotlivých pozemků, nesouladem ve výměrách, absencí dohody podle § 6 starého zákona o myslivosti i námitkou, že žalobce nebyl účastníkem předmětného správního řízení), neboť, jak správně konstatoval v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný, pro přezkum rozhodnutí ze dne 9.3.1993 již uplynuly veškeré lhůty pro řádné i mimořádné opravné prostředky (§ 54 odst. 2, § 63 odst. 3 a § 68 odst. 1 starého správního řádu). Rozhodnutí ze dne 9.3.1993 tak nemohl žalovaný jakkoli změnit nebo zrušit a je třeba na něj nahlížet i přes možnou existenci vad jako na rozhodnutí zákonné.

26. Žalobce dále namítá, že honitba nebyla uvedena do souladu s požadavky zákona o myslivosti, což je důvodem pro zánik honitby ze zákona.
27. Podle § 69 odst. 1 zákona o myslivosti honitby a obory uznané podle dosavadních předpisů zůstávají zachovány; to platí i pro obory o výměře nižší než 50 ha a samostatné bažantnice uznané podle dosavadních předpisů, které se stávají honitbami podle tohoto zákona, i když nedosahují výměry 500 ha. Pokud honitba nebo obora uznaná podle dosavadních předpisů dosahuje zákonné výměry podle tohoto zákona, ale nesplňuje ostatní požadavky na tvorbu honitby, je osoba, které byla honitba uznána podle dosavadních předpisů, povinna podat do 31. prosince 2002 orgánu státní správy myslivosti návrh na uvedení honitby do souladu s tímto zákonem, jinak honitba zaniká k 31. březnu 2003.
28. Ze správního spisu se podává, že rozhodnutím Městského úřadu Valašské Klobouky, odboru životního prostředí, ze dne 10.2.2003, č.j. ŽP/2280/2003, které nabylo právní moci dne 26.2.2003, došlo k doplnění rozhodnutí o uznání honitby Hložec, ze dne 9.3.1993, č.j. Zem/720/64/93-Dr, neboť tímto rozhodnutím byla honitba Sidonie - Cigán toliko zařazena do jakostních tříd a stanoveno minimální množství normovaného stavu zvěře v souladu s § 29 odst. 3 zákona o myslivosti; rozhodnutí o uznání honitby ze dne 9.3.1993, resp. předmětná honitba tak byla uvedena do souladu se zákonem o myslivosti a nedošlo k jejímu zániku ex lege. Zdejší soud tak ani tuto žalobní námitku neshledal důvodnou.
29. S ohledem na výše uvedené dospěl zdejší soud k tomu, že žalovaný aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Zdejší soud tedy žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
30. Žalobce se rovněž domáhá vyslovení nicotnosti rozhodnutí ze dne 9.3.1993, č.j. zem 720/64/93-Ho, a rozhodnutí Městského úřadu Valašské Klobouky, odboru životního prostředí, ze dne 10.2.2003, č.j. ŽP/2280/2003. Podle § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Proti obsahu rozhodnutí ze dne 9.3.1993 a ze dne 10.2.2003 však žalobce brojí toliko prostřednictvím napadeného rozhodnutí žalovaného a tato rozhodnutí tak nejsou předmětem soudního přezkumu v nyní posuzované věci. Jde o rozhodnutí, na něž bylo odkazováno v napadeném rozhodnutí. Soud se tedy v tomto řízení návrhem na vyslovení nicotnosti správních rozhodnutí z roku 1993 a 2003 zabývat nemůže. Pokud by však žalobce tato rozhodnutí ze dne 9.3.1993 a ze dne 10.2.2003 přímo napadl žalobou, nemohl by soud žalobu věcně přezkoumat. Podle § 72 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu podat do dvou měsíců ode dne, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno. K tomu došlo v roce 1993, resp. 2003 a v případě obou rozhodnutí už lhůta k podání žaloby, jejíž zmeškání nelze prominout, dávno marně uplynula.

V. Náklady řízení

31. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána. Osobě na řízení zúčastněné nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jí vznikly náklady, a proto soud rozhodl tak, že osoba na řízení zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 19. září 2019

David Raus v.r.
předseda senátu